

Умрѣло либе.

235.

Бавничко

Сно-щи сж слѣз-ли, мо-ре, ов-ча-ри
 низъ по- мал-ка-та, мо-ре, пла-ни-на

Снощи сж слѣзли овчари
 Низъ по-малката планина.
 Въ среща имъ идатъ телчари,
 Овчаръ на телчаръ говори:
 — „Здраво и живо, телчарко,
 Здраво ли ви е селото,
 Живѣятъ ли ви момитѣ?“
 — „Здраво ни бѣше до вчера,
 Вчера е мома умрѣла (2)
 И Гривна сж я зовѣли.“
 Щомъ зачу овчаръ тазъ дума,
 Похлупи калпакъ до очи,
 Порони сълзи до земя,
 Па у Гривнини отиде.
 Отъ далеко си повика,
 И отъ близо си потропа:
 — „Гривнина мале и моя,
 Стани ми, мале, отвори!“
 — „Кой вика, самси да влѣзе,
 Че азъ съмъ сита, пьяна,
 Вчера съмъ Гривна женила
 За черноземка юнака.“